

λεως εἰς ἀπόστασιν 46-48 μέτρων πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου, ἔνθα εὐρέθησαν κατὰ Ἰανουάριον μῆνα ἐνεστῶτος ἔτους τὰ πολλὰ ἀγάλματα (ἴδε τὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ ἔκθεσιν μου, 1886 σελ. 74 κ. ἑ.). Ἄλλ' ἐν τοῖς ἀγάλμασι τούτοις ὑπάρχουσι δύο διαφέροντα τῶν λοιπῶν τὴν μορφήν καὶ ἔργασίαν, διαφέροντα δηλ. τοῦ τύπου ἐκείνου, ὃν παριστᾷ τὸ σὺν τῇ ἀνωτέρω ἐκθέσει μου δημοσιευθὲν ἀγαλμα (Πίναξ Β'). Τὸ ἕτερον μάλιστα αὐτῶν (προτομὴ γυναικείου ἀγάλματος) εἶνε ἀναμφισβητήτως ξένης, οὐχὶ ἀττικῆς, πιθανῶς νησιωτικῆς τέχνης. Τοῦτο ἄρα τὸ ἀγαλμα δύναται νὰ εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχέρμου ποιηθὲν.

Ἄλλ' ἡ εἰκασία αὕτη μικρὸν ἔχει σπουδαιότητα ἐν σχέσει πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἀρχερμος εἰργάζετο ἐν Ἀθήναις, ἢ ὅτι τοῦλάχιστον ἔργα αὐτοῦ, ποιηθέντα ἐν Χίῳ, ἐστάλησαν ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐξετέθησαν ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Ἡ εἰδῆσις αὕτη εἶνε σπουδαιότατη διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς τέχνης, διότι ἐξ αὐτῆς φαίνεται ὅτι ἐν παλαιτάτοις σχετικῶς χρόνοις ὑπῆρχε τεχνικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ Μαρμαροπλαστικὴ, ἢ τὸ πρῶτον ἐν Χίῳ ἀναπτυχθεῖσα, μετηνέβη ἀμέσως δι' ἔργων τοῦ Ἀρχέρμου εἰς Ἀθήνας. Δυνάμεθα μάλιστα μεθ' ἱκανῆς πιθανότητος νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἡ ὅλη ἀνάπτυξις τῆς Μαρμαροπλαστικῆς ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἡ ἔσομοποιεῖ κυρίως ἤσκειτο, προήλθεν ἐξ ἐπιδράσεως τῆς τέχνης τοῦ Ἀρχέρμου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὡς δεικνύει καὶ ἡ ἐν Δήλῳ εὑρεσις ἀγαλμάτων τοιοῦτον ἐχόντων τύπον, ὅσον ἔχουσι τὰ πολλὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὐρεθέντα (ἴδε τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν μου σελ. 96), ἐν νήσῳ δηλ. πλησίον

τῆς Χίου κειμένη, ἐν ἣ ὑπῆρχον μάλιστα καὶ ἔργα τῶν χίων τεχνιτῶν.

Πλησίον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρέθη ἡ προκειμένη ἐπιγραφή, εὐρέθη πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ ἀρχαῖκωτάτη τὴν τέχνην χαλκῆ κεφαλὴ πωγωνοφόρου ἀνδρός, μεγέθους μείζονος σχεδὸν τοῦ φυσικοῦ. Τὰ εὐρήματα δὲ ταῦτα ἐπιχέουσιν ἰκανὸν φῶς ἐπὶ ἐτέρας ἐπιγραφῆς, εὐρεθείσης κατὰ τὰς ἀρχὰς ἰσταμένου ἔτους (ἴδ. ἔκθεσιν μου ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ 1886 σελ. 81 ἀρ. 3). Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀναγινώσκειται τὸ ὄνομα Θεόδωρος ὡς ὄνομα τεχνίτου. Τὴν εἰκασίαν δέ, ἣν τότε ὑπεδήλωσα, ὅτι ὁ Θεόδωρος οὗτος δυνατὸν ἴσως νὰ ταυτισθῇ πρὸς Θεόδωρον τὸν Σάμιον, δυνάμεθα νῦν μετὰ μείζονος βεβαιότητος νὰ ἐπαναλάβωμεν. Ἀφ' οὗ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ὑπῆρχον ἔργα Ἀρχέρμου τοῦ Χίου, πολὺ πιθανὸν νὰ ὑπῆρχον καὶ ἔργα Θεοδώρου τοῦ Σαμίου, ὅστις ἄλλως διέτριψεν ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Ἑλλάδι, διότι ἠκοδόμησεν ὡς ἀρχιτέκτων τὴν ἐν Σπάρτῃ Σκιαδά· ἐπειδὴ δὲ ὁ Θεόδωρος ἦτο χαλκοπλάστης, τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποιηθὲν ἀγαλμα θὰ ἦτο οὐχὶ μαρμαρινὸν ἀλλὰ χαλκοῦν· δὲν εἶνε ἄρα ἀπίθανον ἢ εὐρεθεῖσα κεφαλὴ νὰ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου ποιηθὲν ἀγαλμα. Ἀλλὰ περὶ τοῦ σπουδαιότητος ζητήματος ἐπέχομεν νὰ ἀποφκνωθῶμεν ὀριστικῶς, περιμένοντες τὰ τῶν ἀνασκαφῶν αποτελέσματα, ἅτινα εἶνε δυνατὸν νὰ καταστήσωσι τὴν λύσιν αὐτοῦ εὐκολωτέραν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ὀρθὴν γραφὴν τῆς λέξεως Ἀρχερμος περιττὸν κρίνω νὰ προσθέσω τι, βεβαιωθεῖσης αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἐκ Δήλου ἐπιγραφῆς.

Ἀθήναις τῆ 17ῃ Ἰουλίου 1886.

Π. ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

· Π Ρ Ω Τ Η Ν
Ι Ν Α Ρ Α Τ Ο Ν Ε
Μ Α Τ Ι Ε Α Ι Γ Ν Ω
Α Ι Τ Η Ξ Β Ο Υ Λ Η Ξ Ε
5 Δ Ο Κ Ε Ι Τ Η Ι Β Ο Υ Λ
Μ Π Ο Λ Ι Ν Τ Ω Ν Τ Ε Ν
Ν Ε Δ Ρ Ο Ν Α Υ Τ Ω Ν Α

Δ Ε Λ Φ Ο Υ Ξ Α Υ Τ Ο Υ
Α Λ Λ Ι Ξ Τ Ο Τ Ι Μ Ο Ν
10 Α Τ Ι Μ Ο Υ Π Α Ι Δ Α Ξ
Α Υ Τ Ω Ν Ε Κ Α Ξ Τ Ο Ν
Ι Ε Ν Α Ι Δ Ε Α Υ Τ Ο Ι
Α Ν Τ Ι Ν Ο Ξ Δ Ο Κ Ω Ξ
Ε Ι Ν Α Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Υ

15 Ι Ω Ν Ε Π Α Ι Ν Ε Ξ Α Ι
 Α Ε Κ Τ Ε Ν Ε Δ Ο Υ Κ Α
 Ε Π Ι Ξ Ε Ν Ι Α Ε Ι Ξ Τ
 Ξ Α Υ Ρ Ι Ο Ν . . . Φ
 Ε Ο Υ Ξ Ε Ρ Ο Ι Α Δ Η
 20 Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Η Ι
 Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Η
 Θ Ι Ν Η Ι Τ Ο Ν Γ Ρ
 Η Ξ Κ Α Ι Ξ Τ Η Ξ Α
 Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ
 25 Υ Ν Α Ι Τ Ο Ν Τ Α
 Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Ε
 Α Ν Α Λ Ι Ξ Κ Ο

Ἰδεδόχθαι τῇ βουλῇ
 ι, τοὺς προέδρους οἱ ἂν λάχῃωσι π-
 ροεδρεύειν ἐν τῷ δήμῳ εἰς τῆ]-
 ν πρώτην [ἐκκλησίαν προσαγαγε-
 τιν Ἄρατον εἰς τὸν δῆμον καὶ χρη-
 ματίσαι, γινώμην δὲ συμβάλλεσθαι
 5 τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι
 δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι τῆ-
 μ πόλιν τῶν Τεν[εθίων καὶ τὸν σύ-
 νεδρον αὐτῶν Ἄ[ρατον καὶ τοὺς ἀ-
 δελφοὺς αὐτοῦ [Μεγάτιμον (;) καὶ Κ-
 αλλιστότιμον . . . . .
 10 ατίμου παιδῆς [καὶ στεφανῶσαι
 αὐτῶν ἕκαστον [χρυσῶ στεφάνω-
 ι, εἶναι δὲ αὐτοῖς πολιτεῖαν καὶ
 ἂν τινος δοκῶσιν προδεδῆσθαι
 εἶναι παρὰ τοῦ [δήμου τῶν Ἄθνα-
 15 ῶν, ἐπαινέσαι [δὲ καὶ τὸν ἕκοντ(ι)-
 α ἐκ Τενέδου καὶ καλέσαι αὐτὸν
 ἐπὶ ξένια εἰς τῷ πρυτανεῖον εἰ-
 ς αὔριον.— Φιλοκλῆς Φιλοκλ-
 20 εὖς Ἐρσιᾶθ[ις εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλ-
 α καθάπερ τῇ [βουλῇ ἀναγράψα-
 ι δὲ τὰδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λι-
 θίνῃ τὸν γραμματεῖα τῆς βουλ-
 ῆς καὶ στήσασθαι ἐν ἀκροπόλει, εἰς
 δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δο-

25 θῆναι τὸν ταμίαν τῆς βουλῆς ΔΔΔ
 δραχμᾶς εἰς τῶν κατὰ ψήφισματα
 ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ.

Τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τεμάχιον στή-
 λης εὐρέθῃ ἐν ταῖς ἐν ἀκροπόλει τελευταίου γενο-
 μέναις ἀνασκαφαῖς πρὸς τὸ βόρειον τεῖχος αὐτῆς
 καὶ παρὰ τὸ Ἐρεγθεῖον. Ἔϊνε λίθου Πεντελικῆ
 ἀνωμάλως τεθραυσμένον τὰς τρεῖς πλευράς, ὕψους
 μὲν 0,40, πλάτ. 0.14 καὶ πάχ. 0,06. Ἡ γραφὴ
 αὐτοῦ στοιχηδόν, ἕκαστος δὲ στίχος εἶχεν ἀρχῆθην
 γράμματα 23. Ἐγράφη δὲ πιθανῶς τὸ ψήφισμα
 τοῦτο ἐπὶ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις Θεοφράστου, καθ' ἃ
 συνάγεται ἐξ ἑτέρου ψήφισματος εἰς τοὺς Τενεδιῶς
 ἀφορῶντος, ἐν ᾧ ἀναφέρεται μὲν ὁ τὴν ἐπώνυμον
 ἔχων ἀρχὴν Θεοφραστos, ἀναφέρεται δὲ καὶ ὁ Ἄρα-
 τος τοῦ παρόντος ψήφισματος.

Τὸ ἕτερον δὲ τοῦτο ψήφισμα εὐρίσκεται νῦν ἐν
 τῷ κεντρικῷ τῆς πόλεως Μουσείῳ καὶ ἀποτελεῖται
 ἐκ τεμαχίων δύο, ὧν τὸ μὲν ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ
 μακαρίτου Πιττάκη ἐν ἀρχαιολ. ἐφημ. ἀριθ. 3428,
 τὸ δὲ ἕτερον ἐν Bullet. Archeol. τῆς Ρώμης τοῦ
 1866 σελ. 104 ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου Ulrich
 Köhler, ὅς καὶ μετεξέδωκεν ἀμφοτέρα ἐν τῇ τελευ-
 ταιῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένη συλλογῇ τῶν Ἀττικῶν
 ψηφισμάτων (C. I. A. II, I. ἀριθ. 117).

Ὁ δὲ λόγος δι' ἐν ἐγένετο τὸ παρὸν ψήφισμα
 ἔχει, ὡς εἰκάζω, σχέσιν τῷ προρρηθέντι, περὶ οὗ
 ἀνάγνωθι τὰ ὑπὸ Köhler εἰρημένα ἐν τῷ προμη-
 μουευθέντι περιοδικῷ τῆς Ρώμης. Ἡ τῷ Ἄρατῳ
 ἀποδιδόμενη ἐνταῦθα προσηγορία τοῦ συνέδρου δύ-
 νανται ἀσφαλῶς νὰ τεθῇ ἐν τῷ 27^ῳ στίχῳ τοῦ ὑπὸ
 Köhler ἐκδοθέντος, διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς ἀναφέρεται ὁ
 Ἄρατος οὗτος, ὡς τὰ δὲ γράμματα πρὸ αὐτοῦ φαί-
 νονται ἐξαληλιμμένα. Ἡ τοῦ δεκάτου στίχου λέ-
 ξις Καλλιστότιμος, ἂν ἀνεγνώσθῃ καλῶς, εἶνε τῶν
 ἀγνωσομένων ἐν τῷ λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων
 τοῦ Pape οὐδ' ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ τοῦλάχιστον
 γνωστῆ.

. . . . . Ι Η Ξ . . . . .
 . . . . . Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν . . . . .
 . . . . . Υ . . . . . Α Τ Ο Μ Β Α . . . . .
 . . . . . Υ Τ Α Ν Ε Ι Α . Ε Κ Κ
 . . . . . Π Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Ε Ν Λ Υ Ξ Ι Α Ξ
 . . . . . Ο Ξ Κ Α Ι Ξ Υ Μ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ι

της
 Ξενοφῶν
 ἐγγραμμάτε[υ]εν, [Ἐκ]ατομβα[ίωνος
 . . . . . τῆς [πρ]υτανείας ἐκ-
 5 λησία· τῶν προέδρων ἐπιψήφισεν Λυσίας
 . . . . . ος καὶ συμπρόεδροι· ἔ-

. . Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ε Π Ι Χ Α Ρ Μ .
 . . Κ Ο Λ Ω Ν Η Θ Ε Ν Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε
 . . Ω Ξ Υ Π Ο Τ Ο Υ Β Α Ξ Ι Λ Ε Ω Ξ
 . . Φ Ρ Α Κ Τ Ο Ν Ε Υ Ν Ο Υ Ξ Ω Ν Δ 10
 . Η Μ Ω Ι Κ Α Ι Ι Δ Ι Α Ι Ε Κ Α Ξ Τ Ω
 . Ξ Υ Μ Ε Ν Ο Ξ Ο Ι Ξ Α Ν Π Ε Ρ Ι Τ Υ
 . . Π Ρ Α Τ Τ Ω Ν Α Γ Α Θ Ο Ν Ο Τ Ι
 Τ Ο Λ Ε Ω Ξ Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Τ Α Ι Δ Ε
 . Ξ Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ο Π Ω Ξ Α 15
 Κ Ο Μ Ι Σ Η Τ Α Ι Ξ Υ Ν Α Γ Ω Ν Ι Ι Ο
 . Υ Ξ Ω Τ Η Ρ Ι Α Ι Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ .
 . . Υ Λ Η Ι Τ Ο Υ Ξ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο . .
 . Ο Ε Δ Ρ Ε Υ Ε Ι Ν Ε Ν Τ Ω Ι Δ . . .
 . Λ Η Ξ Ι Α Ν Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι Ξ / . . . 20
 . Ξ Υ Μ Β Α Λ Λ Ε Ξ Θ Α Ι Τ Η . . . .
 . Γ Ι Δ . . . . .

δοξεν τη βουλή και] τῷ δήμῳ· Ἐπιχαρμος
 [δείνος . . . . . Κολωνῆθεν εἶπεν· ἐπε-
 ἰδή . . . . . ὡς ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 φρακτῶν εἰνους ὧν δ-
 ιατετέλεκε τῷ τε δήμῳ και ἰδίᾳ ἐκάστῳ
 τῶν πολιτῶν προθυμ]ούμενος οἷς ἂν περιτυ-
 γχάνη και λέγων και] πράττων ἀγαθόν ὅτι
 δύναται ὑπὲρ τῆς] πόλεως, ἐπιμελεῖται δὲ
 και τῆς κομιδῆς τοῦ] σίτου τῷ δήμῳ ὅπως ἂ-
 ν ἀσφαλτέστατα δια]κομιζῆται συναγωνιζό-
 μενος ἐπὶ τῇ τούτῳ] σωτηρίᾳ, ἀγαθῇ τύχῃ
 δεδόχθαι τῇ] βουλή, τοὺς προέδρου]ς ο-
 ἴτινες ἂν λάχῃσι προ]εδρεύειν ἐν τῷ δήμῳ
 10 εἰς τὴν πρώτην ἐκ]κλησίαν χρηματίζ[ου]σα πε-
 ρὶ τούτων, γνώμην δέ] ξυμβάλλεσθαι τῆς βου-
 λῆς εἰς τὸν δήμον] ὅτι δοκεῖ τῇ βουλή.

Πλάξ φλεβώδους Πεντελικῆ μαρμάρου (Κοκκι-
 ναρά) ὕψ. 0,41, πλάτ. 0,33 και πάχ. 0,16 φέρει
 τὸ ψήφισμα τοῦτο στοιχηδὸν γεγραμμένον μετὰ πι-
 νων παρεκτροπῶν. Οὕτω τοῦ ἑνδεκάτου στίχου τῆς
 λέξεως ἰδίᾳ τὸ πρῶτον Ι εἶνε παρεγγεγραμμένον
 ὡσεὶ ἔλθουσι τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ χαράκτου.
 Ἡ γραφὴ εἶνε τοῦ τετάρτου π.χ. αἰῶνος· εὐρέθῃ δὲ
 ἐν τῇ αὐτῇ και τὸ προηγούμενον θέσει.

Α Γ / Ο Π Ι .
 Ι Λ Η Ι Τ Ο Υ Ξ
 Λ Α Χ Ω Ξ Ι Π Ρ Ο Ε Δ Ρ
 Ι Ε Ι Ξ Τ Η Ν Π Ρ Ω Τ
 5 Α Γ Α Γ Ε Ι Ν Π Ρ Ο
 Ω Ν Α Κ Α Ι Χ Ρ Η Μ
 Ν Ω Μ Η Ν Δ Ε Ξ Υ
 Λ Η Ξ Ε Ι Ξ Τ Ο Ν
 Β Ο Υ Λ Η Ι Ε Π Α
 10 Π Υ Ρ Ο Υ Κ Ο Ρ
 Α Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο
 Κ Λ Η Ν Κ

ἀγαθῇ τ-
 ῆ] δεδόχθαι τῇ] βουλή, τοὺς
 προέδρους οἱ ἂν] λάχῃσι προεδρ-
 εύειν ἐν τῷ δήμῳ] εἰς τὴν πρῶτ-
 5 ἡν ἐκκλησίαν προσ]αγαγεῖν πρῶ-
 τὸν δήμον Ἄριστι]ωνα (:) και χρημ-
 ατίζουσα περὶ αὐτῶν] γνώμην δὲ ξυ-
 μβάλλεσθαι τῆς βου]λῆς εἰς τὸν
 δήμον ὅτι δοκεῖ τῇ] βουλή ἐπχ-
 10 νέσαι . . .]πύρου Κορ-
 ἰνθιον; . . .]α και Φιλο-
 . . . . . κλην ζ]α

Τὰ γράμματα ταῦτα στοιχηδὸν γεγραμμένα φέ-
 ρει μικρὸν τεμάχιον στήλης λίθου Πεντελικῆ.
 Ὑψ. 0,15, πλάτ. 0,14 και πάχ. 0,06. Ἐκαστος
 στίχος εἶχεν ἀρχῆθεν γράμματα 25. Χρόνος γρα-
 φῆς τὰ μέσα πιθανῶς τοῦ τετάρτου π. χ. αἰῶνος.
 Εὐρέθῃ δὲ παρὰ τὸ Ἐρεχθεῖον.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΔΑΜΠΡΑΛΗΣ